

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.689 van 8 november 2001
in de zaak A. 103.734/VII-23.611.**

In zake : de b.v.b.a. MUSIC ALL IN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. CARPELS,
kantoor houdende te SCHILDE,
Kasteeldreef 125

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Laurent DE COCK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. HENS,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Bredabaan 161, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. MUSIC ALL IN op 23 april 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 15 februari 2001, houdende toekenning van een definitieve vergunning voor een periode van twee jaar voor het exploiteren te 2100 Antwerpen, Cogelsplein 7, van een feestzaal met dansgelegenheid;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. CARPELS, die verschijnt voor de verzoekende partij; van Ingenieur-directeur J. NAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat H. VERMEIREN die, loco Advocaat R. HENS, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Laurent DE COCK, wiens woning paalt aan de inrichting van de verzoekende partij, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zijn verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat op 25 februari 1999 de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de verzoekende partij een milieuvergunning voor een termijn van twee jaar op proef verleent, dit voor de exploitatie van een feestzaal met dansgelegenheid gelegen aan het Cogelsplein nr. 7 te Antwerpen; dat die vergunning afhankelijk werd gemaakt van een akoestisch onderzoek; dat met een schrijven van 30 oktober 2000 de exploitant aan het provinciebestuur van Antwerpen een proces-verbaal van “volledig akoestisch onderzoek” van november 1998, en een “verslag interpretatie aanvullende metingen na volledig akoestisch onderzoek en begrenzing muziekinstallatie” van 23 februari 1999 bezorgt; dat beide stukken derhalve dateren van vóór de proefvergunning van 25 februari 1999; dat op 15 februari 2001 het bestreden besluit wordt genomen; dat met dat besluit aan de verzoekende partij de definitieve vergunning wordt verleend voor een termijn van twee jaar; dat aan de verzoekende partij als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd om in toepassing van artikel 5.32.2.3, § 1 en § 3 een “nieuw volledig akoestisch onderzoek” uit te voeren, daar het akoestisch onderzoek dat door de exploitant op 3 november 2000 werd ingediend hetzelfde was dat gebruikt werd bij het indienen van het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en derhalve niet kan worden beschouwd als het akoestisch onderzoek, dat als bijzondere voorwaarde was opgelegd met het besluit van 25 februari 1999; dat de verwerende partij van oordeel was dat zij derhalve over onvoldoende gegevens

beschikte en er een nieuw, volledig akoestisch onderzoek nodig was teneinde de inrichting opnieuw en op korte termijn te kunnen evalueren;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij volgende uiteenzetting geeft :

“De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het besluit zal verzoekster een moeilijk te herstellen nadeel berokkenen.

Vooreerst wordt verzoekster verplicht om op korte tijd van twaalf maanden twee nieuwe volledige akoestische onderzoeken te laten uitvoeren. Dit lijdt uiteraard tot nieuwe kosten, die nu reeds kunnen worden geschat op een bedrag van minstens 250.000,- fr.

Uit het eerste volledige akoestisch onderzoek is gebleken dat de metingen door de Heer en Mevrouw DE COCK-DECKERS reeds werden gemanipuleerd, hetgeen uiteraard vertraging en meerkosten met zich heeft meegebracht. Verzoekster was gezien de niet aflatende stroom van klachten van haar burens verplicht om de metingen van de milieudeskundige te laten bevestigen door een tweede controle-organisme, Technisch Bureau Verbruggen, evenals door een gerechtsdeurwaarder, alleen maar om te laten vaststellen dat haar uitbating aan de wettelijke normen voldoet.

De beide korte-termijn vergunningen maken het verzoekster verder onmogelijk om haar uitbating over te dragen aan derden.

Geïnteresseerde kopers van de aandelen van verzoekster en van het handelspand dienen te worden ingelicht over de toestand van de bekomen milieuvergunningen, de vereisten opgelegd door de overheid en de onophoudelijke bemoeienissen van de Heer en Mevrouw DE COCK-DECKERS die reeds meermaals hebben laten weten niet te zullen rusten tot wanneer de uitbating van verzoekster volledig gesloten is.

Tenslotte veroorzaakt de overheid in amper twee jaar tijd bij de levensgezel van de zaakvoerder van verzoekster een dermate hoge stress, dat hij zeer kortelings in behandeling dient te worden genomen voor een zware medische aandoening.

Deze nadelen zijn moeilijk te herstellen : de betaling om het eerste akoestisch onderzoek dient eerstdaags te gebeuren en kan niet worden gerecupereerd. Een tweede akoestisch onderzoek dient binnen twaalf maanden te worden uitgevoerd en te worden betaald. De overdracht van de aandelen van verzoekster is onmogelijk, gedurende een minimale periode van twee jaar, en alleszins uitgesloten tot 25.02.2003. De stress waarvan hoger sprake is de oorzaak van de ziekte van de levensgezel van de zaakvoerder van verzoekster, en zal enkel verdwijnen indien de overheid de maatregelen neemt die zich ten deze opdringen, nl. het verlenen van een vergunning voor een redelijke periode van uitbating, zonder bijkomende kostenveroorzakende lasten.

Verzoekster behoudt zich het recht voor om aanvullende middelen te formuleren na inzage van de door het Bestendige Deputatie neer te leggen volledige administratief dossier”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop volgende repliek geeft :

“De extra kosten ten gevolge van de opgelegde bijzondere voorwaarde, nl. een nieuw volledig akoestisch onderzoek kunnen niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvaard worden. Had de exploitant bijkomende isolerende werkzaamheden laten uitvoeren tijdens de proefperiode en een volledig akoestisch onderzoek laten uitvoeren, zoals opgelegd in de proefvergunning, dan had de exploitant misschien wel ondubbelzinnig kunnen aantonen dat hij aan alle Vlaremgeluidsnormen kan voldoen.

Het is duidelijk dat een akoestisch onderzoek, dat al dateert van een vorige (beroeps)procedure en dat bovendien onduidelijkheden en onjuiste informatie bevat, niet kan aanvaard worden als het volledig akoestisch onderzoek zoals opgelegd in de proefvergunning. Nu dient hij zelf de verantwoordelijkheid te dragen voor zijn eigen nalatigheid.

Dat een korte-termijnvergunning het verzoekster onmogelijk maakt om haar uitbating over te dragen aan derden kan niet bewezen worden. Bovendien kan een vergunning voor een langere termijn verleend worden als de exploitant de nodige inspanningen wil doen om de opgelegde voorwaarden na te leven.

Het aspect van de beweerdde onophoudelijke bemoeienissen van de heer en mevr. DE COCK-DECKERS is hier irrelevant.

Dat verzoekster ‘de vereisten opgelegd door de overheid’ betreft in het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan niet aanvaard worden : de milieuwetgeving en -reglementering voorziet juist deze ‘vereisten’ om de exploitatie van een als hinderlijke inrichting ingedeelde uitbating aanvaardbaar te maken voor de omgeving wat betreft de hinderaspecten. Als zodanig dienen alle ingedeelde inrichtingen dan ook aan bepaalde vereisten, nl. voorwaarden, voldoen.

De bij de levensgezel van de exploitant veroorzaakte stress kan evenmin aanvaard worden als moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Voor een deel is de bestreden beslissing ingegeven door de eigen handelswijze van de exploitant, nl. het niet-naleven van de voorwaarden in de proefvergunning. Bovendien kan, zoals hiervoor reeds opgemerkt, een vergunning voor een langere termijn verleend worden als de exploitant de nodige inspanningen wil doen om de nu opgelegde voorwaarden na te leven.

Tenslotte dient de vergunningverlenende overheid rekening te houden met alle belangen in dit dossier, nl. ook die van omwonenden. Gezien het gebrek aan een afdoende basis (die deels wel en deels niet aan de exploitant te wijten is) om de milieuvergunning te weigeren, was alleszins nu een vergunning van twee jaar verantwoord m.o.o. een evaluatie op korte termijn van de inrichting, rekening houdend met de belangen van omwonenden. De exploitant krijgt op die manier nog een kans om zich volledig te conformeren aan de vereiste normen.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond”;

3.3.1. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 25 februari 1999 een proefvergunning heeft verkregen voor een termijn van twee jaar onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat een akoestisch onderzoek zou worden uitgevoerd; dat evenwel, prima facie, zij dat niet

heeft gedaan daar zij immers daartoe een verslag heeft aangewend dat zij reeds had neergelegd bij het indienen van haar administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, en dat blijkbaar door de bestendige deputatie niet in aanmerking werd genomen als een volledig en deugdelijk akoestisch onderzoek, vermits bij de proefvergunning de bestendige deputatie als milieuvoorwaarde het uitvoeren van een akoestisch onderzoek heeft opgelegd; dat met het thans bestreden besluit, waarbij aan de verzoekende partij een definitieve vergunning voor een periode van twee jaar wordt verleend, andermaal de voorwaarde wordt opgelegd om een akoestisch onderzoek te laten uitvoeren, waartoe zij op grond van het besluit van de bestendige deputatie van 25 februari 1999 reeds verplicht was; dat blijkens artikel 3 van het bestreden besluit ditzelfde akoestisch onderzoek dient te worden gevoegd bij een eventuele hermachtigingsaanvraag; dat de verzoekende partij dan ook ten onrechte stelt dat zij op grond van het bestreden besluit binnen een periode van twaalf maanden - namelijk binnen de drie maanden na de vergunningsdatum en bij een aanvraag tot hernieuwing- twee akoestische onderzoeken moet laten uitvoeren; dat het dan ook niet gaat om “nieuwe kosten”, maar om kosten die zij reeds tijdens de proefperiode op basis van de beslissing van 25 februari 1999 had moeten doen; dat daarenboven uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat één akoestisch onderzoek 125.000 frank kost; dat dergelijk beperkt financieel nadeel niet als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden aangemerkt;

3.3.2. Overwegende, wat het beweerd niet kunnen overdragen van haar feestzaal aan derden betreft, dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat zij concrete plannen heeft om de feestzaal over te dragen; dat, daarenboven, de verzoekende partij bij het verlenen van de vergunning als voorwaarde werd opgelegd een akoestisch onderzoek te laten uitvoeren binnen de drie maanden na de vergunningsdatum en dat de resultaten dienen te worden gevoegd bij een eventuele hermachtigingsaanvraag; dat, aangezien het ontbreken van een deugdelijk volledig akoestisch onderzoek de reden was om de vergunningsduur te beperken tot twee jaar, er redelijkerwijze mag worden van uitgegaan dat indien het aanvaard akoestisch onderzoek zal uitwijzen dat aan de Vlare II-normen inzake geluid is voldaan, de verzoekende partij een vergunning voor een langere termijn zal verkrijgen, zodat het bestreden besluit er enkel toe kan leiden dat een eventuele overdracht van de zaak van de verzoekende partij enige vertraging oploopt; dat, indien na verloop van de vergunningstermijn geen milieuvergunning zou worden verleend en daardoor de overdracht van de zaak onmogelijk zou worden, dat nadeel alsdan niet voortvloeit

uit het bestreden besluit, maar uit een andere beslissing, die de verzoekende partij alsdan zal kunnen aanvechten;

3.3.3. Overwegende, wat de stress en medische problemen van de levensgezel van de zaakvoester van de verzoekende partij betreft, dat dergelijk nadeel niet als een persoonlijk nadeel van de verzoekende partij kan worden beschouwd;

3.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Laurent DE COCK in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
acht november tweeduizend en een, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.